



Podavatel:
Sdružení Čechů z Volyně
a jejich přátel
Na Hřebenkách 20
150 00 Praha 5

O.T.

P.P.
101 712/2000
110 06 Praha 06

1 ks

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

Jaroslav Vrchlický

„Zem' jak by liliemi kvvetla.
Kam snih pad', tam se zachytí.
Bůh, úsměv v tváři, v očnech světla,
a nebi hnězdy rozsvítily....“

Tímto krásným veršem chceme připomenout, že Vánoce jsou svátky nejkrásnější, protože to jsou svátky lásky k blízkimu. Přejeme Vám, abyste je prožili ve zdraví a pohodě a dělaly touto čestou všem, kteří nám poslali svá přání - moc nádeji potěšilo a opětujeme je. Do nového roku přejeme všem čtenářům doma i v zahraničí hodně zdraví a štěstí, a sobě pak mnoho krásných přispěvků do časopisu. Vaše redakce



navažme. Ať je obnovena kontinuita dějin. Je to však také výzva celé Evropě. Její vztah k lužicko-srbskému problému bude barometrem schopnosti naplnit proklamovaná hesla o příležitosti evropských národů zachovat si svou jedinečnost i na integrovaném kontinentu. My, Češi, nezapomenejme, že v lužicko-srbských Chrosicích a Budysíně se nyní modeluje i život našich dětí a vnuček, život v českých městech a vesnicích. Kdo je lhostejný k osudu sousedů, zůstane brzy osamocen. Obnova kulturních svazků s Lužicí je v zájmu Čechů i Lužických Srbů.

Ladislav Prchlik

Lužičtí Srbové a Severomoravský region

Dne 17. listopadu t.r. se v Suchdole nad Odrou konala rádhaná slágluze výboru důvěrníků a revizní komise SCVP při severní Moravě a Slezsku. Pod vedením předsedy MVDr. Vladimíra Samece a tajemníka Václava Dubec byla zhodnocena činnost našeho Sdružení v regionu v roce 2001 a probírány záměry na rok 2002, zejména příprava setkání volyňských krajanů regionu spolu s valnou hromadou. Předseda V. Samec rovněž seznámil přítomné s jednáním celostátního výboru dne 27. 11. 2001 v Praze.

Účastníci slágluze vyslechli výzvu „Lužicko-srbské školy je nutno zachovat (Varnsdorská solidarita s Lužickými Srbý).“ Varnsdorskou výzvu jsme několikrát prodiskutovali. Byla vyzdvížena skutečnost, že volyňští Češi velmi dobře chápou, jak důležité je vyučování v mateřském jazyce. Výzvy sami žili na Volyni od narodení v menšinové komunitě podobně jako žijí Lužičtí Srbové v Německu. Proto se výzva setkala se souhlasem a přítomní krajané z Volyně projevili solidaritu s lužickosrbským úsilím o zachování své národní kultury tím, že se podepsali na archu varnsdorské výzvy. Arch bude odesán iniciátorům - Městskému úřadu Varnsdorfu, odboru školství a kultury, nám. E. Beneš 470, 40747, Varnsdorf.

„Varnsdorf - oko do Lužic!“ to byla věta, která k nám zazněla z malebného českého severu. Ať i my, z Volyně, ale spolu s námi i ostatní naši spoluobčané, vyhlijďme tmutoč oknem k sousednímu bratislavskému slovenskému národu, který přejí již dlouhá staletí a mnohonapětice osudu a udržel si svou rodovou řeč a významnou kulturu. Lužická srbskina musí žít dál i v třetím tisíciletí! Kdo jiný než Češi by to měl hlasit vyslovit? Výzvy nás k tomu predurčují dáně historické vazby. Až do Bílé Hory byly Horní i Dolní Lužice zeměmi Koruny české. A Lužický seminář v Praze již v 18. století a lužickosrbské gymnázium ve Varnsdorfu od roku 1945 (později přestěhované do Budysína v Horní Lužici) se staly symbolem obnovované česko-lužické spolupráce. Na tyto vztahy nyní

Úloha Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel při reemigraci černobylských krajanů

(Výkaz z referátu na konferenci „Reemigrace krajanů ze zemí bývalého Sovětského svazu“ v Jaroměři ve dnech 21. a 22. 9. 2001 je prvním z článků, slibených v 8/2001 čísle Zpravodaje.)

Založení SCVP a příprava na reemigraci akci

Jedněm symbolické, že reemigraci aček černobylských krajanů bylo připravována a začávávána ve stejně době, kdy bylo založeno SCVP, který již od svého vzniku počítalo se svou účastí v této akci.

V dubnu 1990 bylo při Okresním výboru Svazu protifašistických bojovníků (OV SPB) v Lounech založeno Zvláštní komise pro doplnění dějin volyňských Čechů a příprava oddělení ruských Čechů v Památníku národního odboje v Praze (dále KVC), která celkem měla 17 členů. Předsedou byl Ing. Václav Petříček, Csc., tajemníkem redaktor Rostislav Hlaváček.

Dne 27. června 1990 založili V. Petříček, R. Hlaváček, prof. Ing. Miloslav Šávara, Csc. Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, včetně jejich členů (J. Hofman, V. Petříček). Stanovy sepsal R. Hlaváček, ostatní zakladatelé byli připomínkováni a dne 17. července 1990 bylo SCVP Ministerstvem vnitra ČSR registrováno. O této skutečnosti byly informovány členové KVC a další významnější Češi z Volyně se zadostí o názor a návrhy na další postup. Souhlas se založením byl spontánní a proto byla na den 2. srpna 1990 svolána KVC a nekterí krajané s cílem volby přípravného výboru SCVP. Zvoleni byli: M. Šávara - předseda, R. Hlaváček - jeden z místopředsedů, J. Hofman - tajemník, V. Petříček - předseda historické komise. KVC tímto aktem fakticky si zanikla, ale stala se platformou pro začátek.

V této době se ve sdělovacích prostředcích objevovaly informace, že představitel černobylských krajanů (doc. PhDr. Boris Ijuk, CSC., Viktor Javůrek) předal do rukou předsedy Václava Havla, při jeho návštěvě Moskvy, žádost o organizovanou reemigraci. Na základě této zprávy řada Čechů z Volyně se nemně žádala, aby vznikající SCVP se snažila navrátilcum pomoci.

Adresát:

10/2001 ročník 11

Na uvedené pořad dne 2. srpna 1990 bylo donedávnu, že pomoc černobylským krajanům bude jedním z hlavních úkolů vznikajícího SCVP. Jako Češi, kteří sami zažili reemigraci, usidlení a adaptaci v historické vlasti, považovali za svoji samozřejmost morální povinnost tyto své zkušenosti předat novým přistěhovalcům, povzbuzovat je a pomoci jim podle svých možností.

Nejvýznamnější charakterizoval potřebu pomoci ve svém dopise známý a věrný významný autodidakta, autor sbírky básní *Setkání a loučení*, spoluautor knihy *České píseň z ukrajinské Volyně*, autor dosud nevydané historické studie Horšovskotýnská (přes 1500 stran) a dalších prací Jan Pospíšil. Z jeho dopisu vybíráme:

„*K ekonomické a sociální stránce uměrování Černobylských se přidrží ještě aspekty psychický, kterému budou přistěhovalci vystaveni v okamžiku vstupu na půdu nového domova, a který bude pro ně zdaleka jistě zkázmání. Proctiteln z představ o „staré vlasti“, kterou si každá menšina v cíničně idealizuje, bude těžší o fakt, že naše veřejnost se nepravidelně bude divat jako na další vlnu uprchlíků, o to hůře, že ze Sovětského svazu...*“

„*Tentu psychický řok, ke kteremu zákonítek dojde, bychom měli právě my, Češi z Volyně, zmírit tím, že bychom navázali okamžitě osobní přátelské kontakty s jednotlivými rodinami, poskytli jim větrannou pomoc radou, ale i ile možnosti potřebnou hmotnou podporou. A především tou morálou, aby neutrálit pocit, že jsou mezi styly... Tentu postoj našich krajanů k navrátilcům je nezbytný, avšak bojím se, že bude narazit na vzhled překážky. Tou nejvíce je lhostejnost... Jednám z prostředků, jak narušit tuto bariéru lhostejnosti by určitě bylo působení vhodného řízení Zpravodaje na článek, kterým naši krajané ve své drživě většině jistě budou. Podmínkou by ovšem bylo neodkladné začátkem jeho vydávání. A to je další „fantastický“ návrh...“*

M. Šávara přišel s návrhem, aby SCVP nabídlo pomoc orgánům Úřadu předsednictva federální vlády (UPFV) a předem ústředný projektaný příspěvek dopisu. J. Hofman zkoncipoval dopis adresovaný náměstkovému předsedy vlády ČFSR RNDr. Jozefovi Mikloškovi, Dr.Sc., v němž SCVP nabízel pomoc ve třech oblastech:

a) přípravě politického rozhodnutí vlády ČSFR,

b) v průběhu vlastní reemigraci akce,

c) v adaptaci reemigrantů, zejména v počátečním období.

J. Mikloško ve své písemné odpovědi pomoc uvalil a na základě toho dne 25. září 1990 se na Úřadu předsednictva federální vlády (UPFV) sešli: pracovník FMZV ČSPR dr. Hájek, pracovník UPFV PhDr. Tomáš Hajfman a s SCVP tajemníkem J. Hofman. Tito tři představitelé připravili zásady usnesení federální vlády k „*Přesídlení sovětských občanů z českého původu a příslušníků jejich rodin z oblasti postižené následky černobylské havárie*.“ Při tomto jednání J. Hofman přesvědčil pantery, aby v usnesení byla jednoznačně zajištěna možnost přestěhování černobylských jejich rodin“ bydlících i mimo oficiálně uznávanou zónu ohrožení. Za týden dr. Hájek dodal formule s dalšími remerty a návrh usnesení byl zařazen do programu jednání federální vlády.

18. prosince 1944 dostaly naše pluky rozkaz přesunut motorizované dělostřelectvo na jihovýchod od Jasla. Po komplikované operaci ruských vojsk na velkou zimní ofenzívou Jasełskou.

Horší to bylo na naší frontě, muselo zůstat utajeno, že se většina dělostřelec presunula pod Jaslo. Naši ženští přišli na dobrý nápad, zhotovit dřevěný makety, které znakorovaly naše děla, a dělostřelci, kteří tam zůstali, většinou zastávali kočující minomety nebo děla, vypálili několik ran a rychle se přemístili, aby oklamali nepřitele.

Pět dělostřeleckých pluků se přemístilo pod Jaslo, kde jsme měli vyznačené své palposty a kde jsme se ihned zapojili, jak minomet, tak i bunkr pro sedm vojáků obsahující minometu.

Vzpomínání si na Vánoce, které jsme strávili na frontě. Tenkrát jsme měli povolenlo, že se na Štědrý večer můžeme vzdáti do vesnice, kde jsme měli v sérii hostince přistroněný vánocně stronek. Nejdříve na každou se scházela, kapra jsme neměli, ale měli jsme lepší večeři než jindy.

Po společné večeři jsme si zaplavili vánocní koledy a vzpomínali na své drahé doma. U každého minometu zůstali ti, vojáci, ostatní se zůstávali štědrovečerní večeře. Aci v devět hodin jsme museli zpátky ke svým dělům a s buncem bunkru. Až do 15. ledna jsme strávili na místě v zákokapech, kde jsme očekávali zhájení ofenzívy.

Po půlnoci, k ráně 16. ledna zajíždely do palebných postavení katuš a andruše. V 18 hodin ráno byla provedena poslední kontrola nastavených prvků, které jsme měly zaměřeny na tři místa.

V 8.44 k obloze vyleštily zelené raketky a hned nato ustoupila baterie andrušů dvacet různých rázů na ráz. Jen několik minut dokázal Němců odpovídat na naši palbu, pak mělo slovo naše ruské dělostřelectvo. V prostoru Jasla dopadala na nepevnostní liniu divoká smršť ohně a zelenza. Zbyly na každou hlavu měli připravených stot deset nábojů. Každé dělo odpálilo osmdesát ran. Padesát minut trvala palebná příprava k vlastní ofenzívě. Po skončení palby zažáhala akci ruská bojová letadla. Za křiku Hura vyskočili sovětská pěchota a zaútočily tanky. Naši pozorovatelé sledovali dalekohledy a ostatními zaměřovacími přístroji na prostor dopadu našich granát. Později nám vyprávěli, že to byl hrozný pohled, když z hemofela a Němců, kteří zůstali naživu, byli ohluchli a naši přesíci je tahali ze základu bez boje.

Ruské vojsko tenkrát postupovalo až pod Krakov bez vžitéjšího odpisu nepevnosti. Za státnost v tomto boji byly vyznamenány naše tři dělostřelecké pluky a byly pojmenovány na Jaselská na paměť bitvy u Jasla. Po skončení ofenzívy jsme se přemístili do svých původních palpostů pod Sudník k řece Ondavě, kde naša minometka podporovala útok na Sudník, který jsme dne 18. ledna také dobily. Poté jsme postupovali ve stříhané nepevnosti ve směru na Zborov, Bardejov a Levoču a dále na Slovensko až Liptovský Svatý Mikuláš. Tam měl sídlo výroba betonových bunkry a celou obrannou linií. Celé 2 měsíce jsme sváděli těžké boje. 4. dubna 1945 za těžkých bojů podařilo město osvobodit.

Pak jsme postupovali dále za nepevnitem na Poprad a Ružomberok.

VL. Tengler

BOHEMCE je 95 let!

(2. početřování)

V letech 1905-1930 existovalo v Bohemce soukromé zemědělství, vzniklo družstvo Červený prapor (r. 1916 - po reorganizaci bylo přeneseno). Za kolektivizace v r. 1930 vzniklo družstvo do sousední Dobrožaníkovy. Jako předsedové družstva působili Josef Matějka (1885-1931), Josef Rejchert (1860-1937), Pavel Poláček, Ludvík Žiornorovíč, Alexandr Martynov, Václav Rejchert (1908-1975), František Andrlík (1927-1967), Valerij Vabíč (1923-1986), Petro Bunkárov, Valerij Timanovskij, Ivan Bachman a Vasyľ Ustan. V r. 1983 vzniklo nové družstvo Myr se sídlem v Bohemce. Jako předsedové tam působili Ivan Burdějny a Ing. Josef Hart. V únoru 2000 na základě družstva vznikla společnost s ručením omezeným Myr, jejímž ředitelem se stal Ing. Josef Hart. Urodná ukrajinská pláda a pracovitost krajanů byly přinášeny dobré hospodářské výsledky (s výjimkou roku nedrody). Proto za peníze jednotlivých hospodářů nebo družstva (někdy za pomocí velkého okruhu) byly vystavovány školy (1907), existovala ro. (1927), myň (1941 - existovalo do r. 1976), rybník (1950), elektárna (1953), podvodov (1960), dům kultury

(1963 - projekt Karla Kulhavého), cementové chodby (1967), asfaltová silnice (1967-1987), nová škola (1972), plynovod (1994-1995), kterým Bohemce jako první v okrese získal plyn do domácností, Betlémská kaple (1996 - projekt Ing. arch. Petra Pirochty z Brna), a nový myň (1998). Za prvního družstva bylo zakoupeno ještě před 2. světovou válkou i první nákladní auto ĀMO (1939). V rámci státní politiky byly zřízeny také v Bohemce funkce zdravotní sestry (1930), veterinárního lékaře (1934) a pravidelný provoz kin (1932), provedena telefonizace (1956) otevřen obchod (1937), zdravotní středisko (1961) a pošta (1966) a zavedeno pravidelné autobusové spojení s okresem (1962).

Odbané Bohemce se zůstali také 1. a 2. odbory. Za 1. světové války se platily národní daňi na účet Masarykovy Československé národní rady a v Českédržebu a československých legií sloužili František Andrlík (1892-1972) a Karel Rejchert (1894-1974). Za 2. světové války sloužilo v Československém východním armádě (1. československý armádní sbor v SSSR) 62 vojáků a v Rudé armádě 16 vojáků z Bohemce. Za dobu své existence Bohemce přezívala mnoho podobných smrtelně nebezpečných historických událostí: 4 války (rusko-japonská), 1. světová, občanská a 2. světová, nežkolik okupací, únorové revoluci r. 1917, Rínový převrat v 1917, 4 hladomory (1921-22, 1928, 1932-33, 1947-48), represe (1927-1937), znárodnění a kolektivizace (1930), epidemie (1910), národnostní a náboženský útlak, neříody (1922, 1932, 1947), Černobylský katastrofou (1986) a existenci největšího a nejsilnějšího totálního státu v dějinách lidstva - SSSR (1922-1991). Celkové ztráty nejsou přesně známé, ale jen v důsledku hladu-holocaustu (umele vytvořený hlad 1932-33) zemřelo 15 krajanů, represe 24 krajanů a v 2. světové válce padlo 13 krajanů v československém východním armádě a 3 v Rudé armádě. V r. 1967 byl odhalen ve vesničce pomník padlým československým vojákm a rudoarmějcům.

Nyní Bohemka čítá kolem 450 obyvatel, je stále ještě česká (i když tam už byl predstavitel 13 národností) a nelehčí se složitou ekonomickou situací v Ukrajině se naše dřívá do budoucnosti. *Ing. Alexandr Drbal*

ZPRÁVY Z REGIONŮ...

Severomoravský region SČVP

Zádří své členy, kteří dosud nemají zaplacen členský příspěvek za rok 2001, aby tak co nejdříve učinili a splnili tak svou členskou povinnost.

Hospodářská regionu Jaroslava Holáře
Šťastná a bohatá Vánoce, Nový rok 2002 plní pochody a lidského štěsti, bláhové co sejvici, zdraví, svým členům a všem krajanům v naší krásné vlasti i v cizině
přejete Severomoravský region SČVP

Region Chotoviny

11. května 2001 se konalo ve středisku kulturních a knihovnických služeb v Chotovinách již 11. krajskáho ples SČVP, tradičně s přenosem OSVBS v zastoupení tajemníků p. Narvy. Kromě našich členů se tohoto setkání zúčastnilo mnoho našich přátel z Žateckého a pražského regionu.

Povídání přírodních zahají sestává předepsanou celostátnou výborem SČVP pan prof. MUDr. Bedřichem, který pozdravil přítomné, hodnotil historii Čechu na Volyni a také práci našeho ředitele Štěpánka, kteří i přestože že nás ubývá, věří, že nás Váš výzrak ještě několik let, jelikož „Zprávoda“ odebírá 250 členů. Zároveň poděkoval členům, které provádějí jeho distribuci.

Mistroděsdecký celostátný výbor a předepsaný žateckého regionu M. Pánková informovala, jaká práce se musí ještě udělat na hřbitově v Malině. Jelikož je členkou sociální komise v ČSOL, podrobne informovala vydovou po příslušných zahraničních armádách, které nedostaly ještě záhadné finanční odškodení, jak mají v těto věci postupovat.

Vedoucí pražského regionu p. M. Malinská pozdravila jménem pražského regionu přítomné a výpravné zájemce o zážitky z letošního zájezdu na Volyn, do svého rodného Mlynovy.

Tajemník ÚVBS p. Narva pověděl přítomné Řečtí, že když tam nás, jelikož pochází z Polska z Varšavy, vyzval k uctění památky minulého čtyřiakou, kteří zemřeli. Dále popsal p. prof. Dufkovi všechno nejlepší k bližším se jeho narodinám. Všichni společně mu připisali na zdraví, zaplavili „Mnoga ljetá a polsky „Stoi!“

Bývalý velitel posádky pluk. v. v. Ing. Lisoněk také popál pítomný hodně zdraví do dalších let. Nezapomínáme a všechny mu, že ze jeho působení v armádě nám zapojil autobus na zájezd na Moravu do rodého genitiva. L. Svobodu z Hroznatina.

Na závěr předseda obce leg. pluk. v. v. p. Licinberk pozitivně hodnotil toto setkání a vyzvali na zájtky, které prozíval se svými přáteli ve své rodné obci Dlouhé Pole, letos se zájezdem na Volyn. Po společném obědě si přátelé mezi sebou popovídali, zavzpominali a pobavili se při hudebě, která hrála v poslechu i tanci. Při této příležitosti krajanek K. Ondrová ze Záce a A. Kramář z Prahy vyzvala na údržbu pietního areálu na hřbitově v Českém Malíně na Volyni částku 2180 Kč. Dárcům srdečně děkuju!

Jiřina Kačerová, V. Prásek

Severoamerickému regionu

V čestním čísle Zpravidla nebylo uvedeno jméno pana Jiřího Prokopa, který něm členem SČVP. Věnoval na kontu 250 CAD. Dar byl také zaslán prostřednictvím pana Jerryho Kyty. *Chceme zdůraznit, že sjeho práce za mořem velmi význam a všechna dárčí - členům a nečlenům Severoamerického regionu za srdečné děkuje!*

A ještě na vysvětlení v členském známkám chceme uvést, že pan Jerry Kyty obdržel od hospodářky známký zpětně za 4 roky a tudiž z jeho strany nedošlo k zádměnu opomenut. *Dík za spolupráci!*

OZNÁMENÍ

Pan Miloslav Šťastný z Prahy žádá tímto všechny členy Zpravidla a členy SČVP, aby mi pomohli získat všechny vydanou literaturu a pamětnosti, pořadující o Českách a okoli Huřovic v Rovně. Také má zájem o I. a II. díl Dějin volyňských Čechů. Všechny tyto publikace odkopuji. Prosí o zaslání nabídek na níže uvedenou adresu nebo i o telefonické sdělení. Za spolupráci předem děkuje.

Miloslav Šťastný, Výpadová 441/23, 153 00 Praha 5

NAŠI JUBILANTI...

Region Šumperk

17. listopadu 2001 jsme byli poprát krajanice Antonii Mináříkové z Nového Malína k osmdesátinám narodinám. Milu nás náš Tomek překvapila. Věnovala na Fond 500 Kč. Díky!

Do dalších let hodně zdraví přejí Šumperáci

Region Olomouc

Kačerovský Emilia, 18. 3. - 65 roků. Samcová Anna, 7. 1. - 65 let. Turková Božena, 19. 1. - 60 let. Hrzibylová Emilia, 28. 3. - 70 let. Karabová Marie, 1. 4. - 80 let. Šulc Josef, 1. 5. - 90 let.

Všem našim jubilantům do dalších let z celého srdece přejeme hodně zdraví a rodinné pohody.

Za olomoucký region Vladimír Tengler

Region Rakovník

Ve druhé polovině r. 2001 oslavili významnou životní jubileta titto naši spoluobčané:

Václav Bečáková - 75 let - Vrbice, Tatiana Brumovová - 79 let - Hořesedly, Řeďo Červenka - 84 let - Rakovník, Antonín Dědek - 86 let - Kourov. Marie Grindová - 65 let - Horovícky, Eugenia Hanzalová - 64 let - Hořesedly, Emilia Kouplová - 78 - Pšovky, Jarošová Chudoba - 82 let - Milostin, Květoslav Knížek - 52 let - Jesenice, Jaroslava Klošová - 68 let - Chrastany, Marek Korvář - 74 let - Čestice, Václav Kovanda - 78 let - Košťákovice, Jiřich Kücera - 78 let - Sanov. Emíl Kolešovice - 709 let - Pšovky, Marie Nováková - 73 let - Luka, Viktor Pavlásek - 68 - let - Kourov. Irene Petrková - 60 let - Hořesedly. Věra Pluharová - 79 let - Hořovícky, Zdenka Poláková - 69 - let - Rakovník Lida Rakovník - 69 let - Rakovník, Jiří Porazík - 76 let - Rakovník, Václav Porážek - 77 let - Košov, Luboš Růžičková - 74 let - Košťákovice, Jiřina Sismilchová - 74 let - Kolešovice, Emilia Simánková - 68 let - Hořesedly, Josef Voldeneč - 86 let - Pšovky, Vladimír Voldeneč - 81 let - Sanov. Marie Zajíčková - 78 - let - Hořovícky, Václav Procházka - 65 - let - Rakovník. Emilia Hlaváčová - 66 let - Rakovník. Nadežda Maguránová - 61 let - Rakovník. Zdenek Ferstl - 59 - let - Hořesedly.

Všem jmenovaným přejeme hodně zdraví a spokojenosť do dalších let.

Za region Rakovník L. Růžičková

Region Šumperk

V první polovině roku 2002 slaví své půlkuále a kulaté jubileum a dříve narození tito naši členové:
 Baxová Marie, 24. 10. 1937 Koryta, Blechová Lehá, 24. 1. 1927 Krasilov, Rapotín, Cígl Václav, 19. 1. 1914, Moldava, Libina. Hejduková Ludmila, 23. 5. 1922, Čertice, Loučná Janko Václav, 29. 3. 1921, Knerutý, Šumperk. Koutecká Emilia, 29. 6. 1922, Terenino, Veľké Losiny. Kucharcuková Věra, 21. 6. 1921, Stavňátková Nový Malín. Medvědová Helena, 16. 5. 1920 - Hlinsko, Štěmberk. Nováková Marie, 3. 6. 1916, Knerutý, Šumperk. Peterková Anastazie, 9. 5. 1923 Praha. Pastrňáková Alice, 28. 2. 1932, Knerutý Šumperk. Pospíšil Slávek, 24. 6. 1937, Čs. Malín. Šumperk. Re Stanislav, 19. 1. 1932 Zdrobov Nový Malín, Sucháčková Anna, 23. 1. 1932, Krupa, Šumperk. Šef Adolf, 15. 2. 1932, Kvasilino, Rapotín. Šimková Emilia 30. 4. 1922 Hlinsko, Šumperk. Vojtíšková Anna, 19. 6. 1927 Horodště, Rapotín. Vysočská Františka 20. 5. 1919, Pokos, Šumperk.
Hodné řeči, zdraví a rodinné pohody do dalšího života přejeme za region A. Bilkovou.

Region Litoměřice

V první čtvrtletí roku 2002 se dožívají významného jubilea tito naši členové:

65 let - 11. 1. Novotný Zdislav z Kvasilova, byt. Litoměřice. 27. 1. Štehlík Jiří z Hrinového, byt. Bílý Újezd. 5. 2. Toušková Marie ze Strakova, byt. Litoměřice.
 70 let - 7. 2. Doležalová Lydie z Mirohošť, byt. Vyšehořovice. 8. 2. Moravcová Emilie ze Zavidova, byt. Jenčice.
 75 let - 1. 1. Mišura Jiří z Mirotiny, byt. Velenín. 18. 1. Albrechtová Libuse z Lucks-Hnidavy, byt. Ústí n. L. Štěfek. 30. 1. Stanislávka Marie z Omálekna, byt. Polopeky. 17. 2. Škrabák Miroslav z Rovna - byt. Litoměřice. 3. 3. Rybáková Emilie z Novokravje, byt. Štětí.
 84 let - 1. 1. Zajíčková Slávěna z Mirotiny, byt. Lovosice. 16. 2. Smetanová Miluše z Brodova - byt. Encovany.
 85 let - 18. 2. Ing. Kozák Vladislav z Teremna, byt. Švédsko.
 86 let - 17. 1. Albrecht Vladislav z Boratina, byt. Chotiněves. 16. 2. Vaisová Antonie z Moštěnic, byt. Litoměřice. 29. 2. Somol Dimitrij z Bulděžova, byt. Ústí n. L.
 Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně spokojenosti a hlavně zdraví!

Zá výbor ŠČVP Litoměřice ved. regionu krajana Kozák

Region Domážlice

V regionu Domážlice - Horšovský Týn oslavili ve 4. čtvrtletí i 2001 narozeniny tito naši členové:

Nechvílová Marie, 24. 10. 1924 z Moldavy, bytem Hostouš, Kurcová Marie, 1. 10. 1927 z Dolinky, bytem Srbý, Kroupa Václav, 1. 1. 1926 z Ivaně, bytem Meclov, Krejčík Boris, 10. 10. 1930 z Ivaně, bytem Meclov. Réháková Anna, 6. 11. 1932 z Kupičova, bytem Líny u Plzně. Skářlová Antonie, 20. 11. 1936 z Andreykova, bytem Blížejov. Šnebergerová Marie, 1. 11. 1946 z Buderaže, bytem Skočíkovi v Přestci. Réháková Nina, 20. 11. 1924 z Kopče, bytem Horšovský Týn. Drbohlav Vladimír, 15. 11. 1943 z Palče, bytem Horšovský Týn. Kroupa Vladimír, 14. 11. 1924 z Ivaně, bytem Pízec. Hajznerová Emilia,

6. 11. 1921 z Lipin, bytem Ostroměř. Vich Josef Ing., 25. 11. 1922 z Žitomíru, bytem Horšovský Týn. Vokáčová Anna, 20. 11. 1926 z Ivaně, bytem Horšovský Týn. Ledvina Vladimír, 2. 12. 1938 z Ivaně, bytem Horšovský Týn. Bouzková Jaroslava, 4. 12. 1960 z Hlinska, bytem Horšovský Týn. Skřivánek Vladimír, 16. 12. 1926 z Olšany, bytem Třemešné pod Prámidou.

Všem jubilantům patří naše přání zdraví a pohody do dalších let.

Za region Vladimír Ledvina

Region Frýdlant

V 1. čtvrtletí 2002 se dožívají svých významných výročí tito naši členové:

25 let - 27. 1. Bryl Vlastimil z Frýdlantu, bytem Raspenava. 55 let - 20. 2. Kožák Slavomil z Novosilek, byt. Raspenava. 55 let - 24. 1. Stejskalová Marie, Ing. z Novosilek, byt. Frýdlant. 60 let - 11. 3. Moučková Vlasta z Kochany, byt. Raspenava. 70 let - 22. 2. Čurdová Nina z Alexandrovky, byt. Raspenava. 78 let - 1. 1. Blimlová Marie z Ozeran, byt. Vratislavice. 80 let - 27. 1. Líšková Anna z Novosilek, byt. Krásý Les. Do dalších let hlavně zdraví a zivotní pohody přejeme za region *Ludmila Milíčková*

K řadě granulantů se připojuje i redakce Zpravodaje. Mnoga létat!

NAŠE ŘÁDY OPUSTILI...**Region Litoměřice**

Dne 14. 9. nás opustila naše krajanka Emilie Krejčová, rodáčka z Lucka, bytum Litoměřice.

Pozůstatků rodiny vyslovujeme upřímnou soustrast. Za region *Litoměřice ved. reg. krajana Kozák*

Region Domážlice - Horšovský Týn

27. 7. opustili naše řady ve věku nedožitých 75 let nás člen p. Vladimír Lokvenec, původem z Ivaně, bývalý příslušník I. čs. armádního sboru, aktivní účastník bojů o osvobození naší vlasti, naposledy bytem v Horšovském Týnu.

21. 9. - den před svými 85. narozeninami - od nás odselil pan Václav Kováček původem z Kopče. Byl aktivním členem bojů o osvobození naší vlasti v rádach I. čs. armádního sboru, naposledy bytem v Mezholezích okr. Domážlice.
 Upřímnou soustrast pozůstatkům za region Domážlice - Horšovský Týn *Ledvina Vladimír*

Region Šumperk

Oznámení všem krajánům smutnou zprávu, že v den svých devadesátých narozenin 20. 9. 2001 zemřel nás člen, krajana Václav Šmidka z Nového Českých, bytem v Petrově n. D.

Upřímnou soustrast za výbor projevuje A. Bilková

Sdělení z Kněžic

Hlubokým sklonem oznamujeme všem, že nás opustila obětavá sestra, milá, skromná a pracovitá tečka, paní Marie Frosová, ve věku 87 let. Pocházela z Teremna, ve vlasti žila v Kněžicích. Jménněm pozůstatků rodiny Slavíkova, Frosova a ostatní příbuzní a přátelé.

Region Chomutov

12. 11. 2001 ve věku 67 let zemřel náhle člen našeho regionu p. Rosstislav Vyhnišek z Hulce na Volyni, bytem v Kadani.

Upřímnou soustrast za region *výjednává Kačerová a A. Hloušek*

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárčů na název a číslo konta Sdružení, rozhodl jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátele, Praha. Číslo konta: 00000-1937591369/8000, Čs společná a.s. - Rytířská 29, Praha 1. **Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8.** Prosíme čtenáře, aby nás neupomněli o zveřejnění darů - dary můžeme uveřejnit teprve po odběru účetního dokladu!
Krajane! I nepošlete v žádém případě peněžní dary na adresu redaktory! Díky za pochopení.
 Záležitostí týkající se evidence členů - změny adres, příslušné nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebenách 20, 150 00 Praha 5

Tíráz: Zpravodaj Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátele pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autori. Vychází jako občasný. Sefredaktor: Václav Lázelová. Přispěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Přispěvky zasíláte do 3. každého měsíce na adresu: Václav Lázelová, Slapská 1916/10, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zápisů povolenlo Česká pošta, s.p., odesíláván závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 20. 12. 2001

Region Uničov

Všem známým a přátelům oznamujeme, že nás navštývily opustil Josef Jonáš - rodák z Volyně Uhlírova. Zemřel 25. 11. 2001 ve věku 87 let. Byl vojákem Svobodovy armády, profesí Duklou až do Ostravy. Za chrabrost a statečnost byl vyznamenán medailem písmenky z ruky generála. Svoboda. Dosáhl hodnosti poručíka. Po válece bydlel v Uničově, kde také zemřel. Byl soukromým zemědělcem, později členem JZD. Rozloučili jsme se s ním 1. 11. na místním hřbitově a za nás všechny se rozloučili farář Kačko z Olomouce.

A jako bývalému bojovníkovi od Dukly se příšla rozloučit vojenská posádka z Olomouce, včetně dechové hudby, která na závěr zahrála Českou hymnu. U rakve stál čestná stráž. Za region Uničov Josef Voláč

Region Litoměřice

Krajane, kteří v roce 2001 opustili naše řady...
e.g.:

3865 Boček Antonín, Budyně, Poplužní 378, zemřel 13. 1. 2001
 3849 Holičský Julie, Litoměřice Utrati 3. 1. 2. 2001.
 3872 Štěpánek Alois, Litoměřice, Utrati, 12. 2. 2001
 3865 Jeníkovská Marie, Lovosice Lovosická, 12. 3. 2001

3845 Lucius Bohuslav, Litom. Družstevní, 4. 4. 2001
 4006 Hrnčířová Antonie, Starý Týn 18. 6. 2001.
 3888 Krejčová Emílie, Lh. Dalimilova, 14. 9. 2001
 Všem pozůstatkům výjednává tímto soustrast vedení regionu Litoměřice

Region Frýdlant

Dne 31. 10. zemřel po těžké nemoci člen našeho regionu p. Josef Jakubský ve věku nedožitých 75 let. Narodil se 7. 1. 1927 ve Volkově a bydlel v Liberci. Upřímnou soustrast pozůstatkům projevuje krajane.

Za region *Ludmila Milíčková*

Všem pozůstatkům po zesnulých projevuje upřímnou účast v redakce Zpravodaje.

Pozn. redakteur: B souvisejství s uveřejněním výročí a úmrtí dostavujeme někdy žádosti o zaslání účtu, za uveřejnění. Chceme tu vše upevnit na správnou míru. Za uveřejnění tétoho zpráv nejdoucíme upřímnou projekty. Je jen na dobré vůli jednotlivců, zda chtějí přispět dobrovolným dárkem na vydavatelstvu činnost ŠČVP, zaslaným buď na konto nebo hospodářce M. Nečasové. Adresa a číslo konta v týrázi.

DARY, došlé na konto SDRUŽENÍ - listopad 2001

Opstrná Věra, Železný Brod - 400 Kč. Hruška Vladimír, Nový Kostel - 300 Kč. Zárecká Jirina - 100 Kč. P. S. Suchopárová, Roudnice n. L. - 220 Kč.

Region Šumperk: Mináříková Antonie, Nový Malín - 500 Kč.

Region Chomutov: Průsek Vladimír, Kadah - 200 Kč. Region Praha: Mášová Daria, Praha - 200 Kč. Pan Sik, Praha - 100 Kč. Filipová Marie, SRN - 100 Kč. Anděl Vladimír, Londýn - 100 Kč. Anděl Bohuslav, Praha - 200 Kč. Sýkora František, Praha - 100 Kč.

Od dárců, který nechce být zveřejněn jsem obdrželi velkorysý dár 5000 Kč.

Čs. svaz legionářů Babice-Paseka nám předal dar 500 Kč pan Ráža.

Všem dárčům se srdečně děkujeme, moc nám tím pomáhají v naší činnosti.